

АНТИМОНОПОЛЬНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНИ

РЕКОМЕНДАЦІЇ

08 листопада 2018 р.

Київ

№ 16-рк

Міністерство економічного
розвитку і торгівлі України

Про здійснення заходів, спрямованих
на розвиток конкуренції, запобігання
порушенням законодавства
про захист економічної конкуренції

У зв'язку з надходженням звернень обласних територіальних відділень до Антимонопольного комітету України (далі – Комітет) щодо проблемних питань, пов'язаних з наданням послуг тимчасового розміщення (готельних послуг), зокрема стосовно отримання категорій готелів та інших засобів розміщення (проживання), в. о. Голови Комітету було надано доручення від 15.05.2018 № 13-02/308 обласним територіальним відділенням з метою збору, систематизації та узагальнення таких проблемних питань.

1. ПРЕДМЕТ РЕКОМЕНДАЦІЙ

- (1) З метою здійснення контролю за дотриманням норм законодавства про захист економічної конкуренції в частині питань, пов'язаних із встановленням категорій готелям та іншим об'єктам, що призначаються для надання послуг із тимчасового розміщення (проживання), органами Комітету, відповідно до повноважень, вживалися заходи.
- (2) Разом з тим, за інформацією, отриманою від обласних територіальних відділень, на сьогодні існує проблема на законодавчому рівні, що полягає у відсутності чітких норм та конкретного механізму реалізації права на проходження процедури зі встановлення певної категорії готелям та іншим об'єктам, що призначаються для надання послуг із тимчасового розміщення (проживання) для суб'єктів господарської діяльності інших організаційно-правових форм, крім підприємств.

2. НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ГОТЕЛІВ ТА ІНШИХ ОБ'ЄКТІВ ІЗ ТИМЧАСОВОГО РОЗМІЩЕННЯ (ПРОЖИВАННЯ)

- (3) Діяльність щодо надання послуг тимчасового розміщення (проживання) регулюється такими нормативно-правовими актами:
 - (а) Цивільний кодекс України;
 - (б) Господарський кодекс України;
 - (в) Закон України «Про туризм»;
 - (г) постанова Кабінету Міністрів України від 15.03.2006 № 297 «Про затвердження Порядку надання послуг з тимчасового розміщення»;

- (д) постанова Кабінету Міністрів України від 29.07.2009 № 803 «Про затвердження Порядку встановлення категорій готелям та іншим об'єктам, що призначаються для надання послуг з тимчасового розміщення(проживання)»;
 - (е) постанова Кабінету Міністрів України від 03.07.2013 № 470 «Про затвердження Порядку доведення до споживачів інформації про вид об'єкта туристичної інфраструктури;
 - (є) наказ Державної туристичної адміністрації України від 16.03.2004 № 19 «Про затвердження Правил користування готелями й аналогічними засобами розміщення та надання готельних послуг».
- (4) Відповідно до пункту 1 Положення про Міністерство економічного розвитку і торгівлі України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 20.08.2014 № 459, Міністерство економічного розвитку і торгівлі України (далі – Мінекономрозвитку) є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику, зокрема, у сфері туризму та курортів (крім здійснення державного нагляду (контролю) у сфері туризму та курортів).
- (5) На підставі приписів підпункту 230⁸ пункту 4 Положення про Міністерство економічного розвитку і торгівлі України, Мінекономрозвитку відповідно до покладених на нього завдань встановлює відповідні категорії об'єктам туристичної інфраструктури (готелям, іншим об'єктам, призначених для надання послуг з розміщення, закладам харчування, курортним закладам тощо), видає свідоцтва про встановлення об'єктам туристичної інфраструктури відповідної категорії та веде реєстр свідоцтв про встановлення категорій об'єктам туристичної інфраструктури.
- (6) Статтею 1 Закону України «Про туризм» визначено терміни, зокрема «готель», «готельна послуга», «аналогічні засоби розміщення». Так, **готель** – підприємство будь-якої організаційно-правової форми та форми власності, що складається з **шести і більше номерів** та надає готельні послуги з тимчасового проживання з обов'язковим обслуговуванням. **Готельна послуга** – дії (операції) підприємства з розміщення споживача шляхом надання номера (місця) для тимчасового проживання в готелі, а також інша діяльність, пов'язана з розміщенням та тимчасовим проживанням. Готельна послуга складається з основних та додаткових послуг, що надаються споживачу відповідно до категорії готелю. **Аналогічні засоби розміщення** – підприємства будь-якої організаційно-правової форми власності, що складаються з номерів і надають обмежені готельні послуги, включно з щоденним заправлянням ліжок, прибиранням кімнат та санвузлів.
- (7) Відповідно до частини першої статті 19 Закону України «Про туризм», з метою підвищення рівня туристичного обслуговування, сприяння споживачам у свідомому виборі туристичних послуг, забезпечення рівних можливостей суб'єктам туристичної діяльності на ринку туристичних послуг, забезпечення захисту прав і законних інтересів, життя, здоров'я та майна громадян, підвищення рівня екологічної безпеки об'єктам туристичної інфраструктури присвоюються категорії якості та рівня обслуговування.
- (8) У частині другій статті 19 Закону України «Про туризм» визначено, що встановлення об'єктам туристичної інфраструктури (готелям, іншим об'єктам, призначеним для надання послуг з розміщення, закладам харчування, курортним закладам тощо) відповідної категорії здійснюється за заявою його власника.

- (9) Згідно з частиною третьою статті 19 Закону України «Про туризм», види категорій об'єктів туристичної інфраструктури, порядок їх встановлення та зміни, а також порядок доведення до споживачів інформації про вид об'єкта туристичної інфраструктури та про вид його категорії визначаються Кабінетом Міністрів України.
- (10) Відповідно до частини четвертої статті 19 Закону України «Про туризм», встановлення категорії об'єктів туристичної інфраструктури (готелів, інших об'єктів, призначених для надання послуг з розміщення, закладів харчування, курортних закладів тощо) здійснюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері туризму та курортів, а об'єктів туристичної інфраструктури, розташованих на території Автономної Республіки Крим, - органом виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань туризму.
- (11) **Забороняється надавати послуги з розміщення без наявності свідоцтва** про встановлення відповідної категорії, що встановлено частиною п'ятою статті 19 Закону України «Про туризм».
- (12) Отже, потенційним учасникам ринку послуг з тимчасового розміщення (проживання) для можливості здійснення діяльності на ньому необхідно отримати від органів державної влади свідоцтво про встановлення відповідної категорії. При цьому Закон України «Про туризм» не містить визначення поняття «об'єкти туристичної інфраструктури», що не забезпечує чіткого розуміння який саме об'єкт з наданням яких саме послуг підпадає під вимоги цього Закону та потребує отримання категорії при одночасному визначенні в Законі поняття «готелі», яким може бути виключно підприємство, що обмежує право суб'єктів інших організаційно-правових форм здійснювати діяльність з тимчасового розміщення (проживання).
- (13) Порядок встановлення категорій готелям визначено постановою Кабінету Міністрів України від 29.07.2009 № 803 «Про затвердження Порядку встановлення категорії готелям та іншим об'єктам, що призначаються для надання послуг з тимчасового розміщення (проживання)» (далі – Порядок).
- (14) Пунктом 3¹ Порядку передбачено, що категорії готелям та іншим об'єктам, що призначаються для надання послуг з тимчасового розміщення (проживання), встановлюються за результатами добровільної сертифікації послуг з тимчасового розміщення (проживання) стосовно безпеки для життя і здоров'я людей, захисту їх майна та охорони довкілля відповідно до договору між органом із сертифікації та власником або уповноваженою ним особою (далі - заявник) і оцінювання відповідності готелів вимогам певної категорії (далі - оцінювання готелю).
- (15) Згідно з абзацом другим пункту 3¹ Порядку, сертифікація та оцінювання готелю здійснюється органами із сертифікації, акредитованими для виконання робіт із сертифікації послуг тимчасового розміщення (проживання) в установленому законом порядку (далі – органи із сертифікації).
- (16) Відповідно до пункту 4 Порядку, готелям встановлюються такі категорії: «п'ять зірок», «чотири зірки», «три зірки», «дві зірки» та "одна зірка".
- (17) Іншим об'єктам, що призначаються для надання послуг з тимчасового розміщення (проживання), у тому числі мотелям, пансіонатам, будинкам відпочинку, туристичним

базам, кемпінгам, категорія встановлюється за рівнем обслуговування в них (перший, другий, третій, четвертий та відповідно п'ятий рівні).

- (18) Згідно з абзацом другим пункту 5 Порядку, функції уповноваженого органу із встановлення категорій готелям виконує Мінекономрозвитку.
- (19) Відповідно до абзацу третього пункту 5 Порядку, Мінекономрозвитку утворює комісію із встановлення категорій готелям, до складу якої входять представники Мінекономрозвитку, інших заінтересованих центральних органів виконавчої влади, органів із сертифікації та за згодою представники громадських організацій і яка приймає рішення про присвоєння категорії готелю за результатами розгляду документів про результати його оцінювання.
- (20) На виконання абзацу третього пункту 5 Порядку Мінекономрозвитку наказом від 19.02.2016 № 267 затвердило Положення про комісію із встановлення категорій готелям та іншим об'єктам, що призначаються для надання послуг з тимчасового розміщення (проживання) (далі – Положення про комісію), та її склад.
- (21) Відповідно до пункту 1 Положення про комісію, комісія є постійно діючим консультативно-дорадчим органом Мінекономрозвитку.
- (22) Згідно з пунктом 3 Положення про комісію, основними завданнями комісії є:
 - надання пропозицій щодо встановлення категорій готелям та іншим об'єктам, що призначаються для надання послуг з тимчасового розміщення (проживання), та видачі свідоцтв про встановлення категорій готелям або відмови в установленні категорій;
 - сприяння Мінекономрозвитку у виконанні вимог законодавства у сфері туризму, що регулює питання встановлення категорій готелям.
- (23) Відповідно до пункту 7 Порядку, заявник надсилає заяву про встановлення відповідної категорії готелю органу із сертифікації, на території якого розміщений готель. Орган із сертифікації розглядає заяву та організовує проведення робіт із встановлення відповідної категорії готелю.
- (24) Згідно з абзацом першим пункту 8 Порядку, у разі наявності позитивних результатів проведення добровільної сертифікації послуг із тимчасового розміщення (проживання) орган із сертифікації утворює комісію з питань оцінювання готелю і призначає її голову.
- (25) Відповідно до пункту 9 Порядку, роботи з оцінювання готелів виконуються відповідно до вимог ДСТУ 4269 «Послуги туристичні. Класифікація готелів».
- (26) Державний стандарт України 4269:2003 «Послуги туристичні. Класифікація готелів» (далі – ДСТУ 4269) встановлює класифікацію готелів та аналогічних засобів розміщування за категоріями незалежно від форм власності та відомчої належності, а також вимоги до них. Стандарт придатний для застосування з метою сертифікації.
- (27) Відповідно до пункту 4.2 ДСТУ 4269 категорія позначається символом «*» (зірка). Готелі класифікуються за п'ятьма категоріями. Найвищу категорію позначають «*****» (п'ять зірок), найнижчу «*» (одна зірка). Категорію готелю зазначають на його вивісці, на квитанціях, у реєстраційній картці гостя та в рекламних документах. Вимоги до кожної категорії готелів, наведені в цьому стандарті, є мінімальними, їх потрібно виконувати в повному обсязі.

- (28) Відповідно до пункту 5 Порядку, Мінекономрозвитку, зокрема, веде реєстр свідоцтв про встановлення категорії готелям.
- (29) На вересень 2018 року, за даними Реєстру свідоцтв про встановлення категорій готелям та іншим об'єктам, що призначаються для надання послуг із тимчасового розміщення (проживання), виданих Мінекономрозвитку, до Реєстру внесено 226 готелів, яким видано свідоцтво про встановлення категорії. Із них: 5* – 25 готелів; 4* – 76 готелів; 3* – 92 готелі; 2* – 23 готелі; 1* – 10 готелів. Найбільше п'ятизіркових готелів розташовано переважно у великих містах країни, наприклад, у Дніпрі, Києві, Львові, Одесі.
- (30) Так, пункт 4.4 ДСТУ 4269 визначає вимоги до готелів усіх категорій.
- (31) Пункт 5 ДСТУ 4269 визначає вимоги до готелів різних категорій.
- (32) Відповідно до абзацу першого пункту 11 Порядку, Комісія із встановлення категорій готелям оформлює та видає заявнику свідоцтво про встановлення готелю відповідної категорії за формою, що розробляється та затверджується Мінекономрозвитку.
- (33) Згідно з абзацом другим пункту 11 Порядку, Свідоцтво про встановлення готелю відповідної категорії видається не більше як на три роки або за наявності в готелі системи управління якістю не більше як на п'ять.
- (34) Форму Свідоцтва про встановлення категорії готелю затверджено наказом Мінінфраструктури від 23.01.2012 № 28 «Про затвердження форми свідоцтва про встановлення категорії готелю», зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 06.02.2012 за № 177/20490 (зі змінами).
- (35) Згідно з пунктом 13 Порядку, інформація про категорію готелю зазначається на фасаді готелю поряд з його назвою.
- (36) У пункті 16 Порядку зазначено, що вартість проведення робіт з оцінювання готелю зазначається в договорі, що укладається між заявником і органом із сертифікації.
- (37) Державний стандарт України 4268:2003 «Засоби розміщування» (далі – ДСТУ 4268:2003) встановлює класифікацію засобів розміщування, загальні вимоги до засобів розміщування та до послуг, які надають у засобах розміщування.
- (38) Відповідно до пункту 4.1 вказаного Державного стандарту, засоби розміщування поділяються на колективні та індивідуальні.
- (39) Колективні засоби розміщування поділяються на:
- а) готелі та аналогічні засоби розміщування:
 - 1) готелі;
 - 2) аналогічні готелям засоби розміщування:
 - б) інші колективні засоби розміщування:
 - 1) помешкання, призначені для відпочинку;
 - 2) майданчики для кемпінгу;
 - 3) стоянки морського та річкового транспорту;

- 4) інші колективні засоби розміщування;
- в) спеціалізовані засоби розміщування:
 - 1) оздоровчі засоби розміщування;
 - 2) табори праці та відпочинку;
 - 3) громадські транспортні засоби;
 - 4) конгрес-центри.

Індивідуальні засоби розміщування поділяються на:

- а) орендовані засоби розміщування:
 - 1) кімнати, орендовані у сімейних будинках;
 - 2) житло, орендоване у приватних осіб або через агентства;
 - б) інші типи індивідуальних засобів розміщування:
 - 1) неосновне власне житло;
 - 2) житло, що його надають безоплатно родичам та знайомим;
 - 3) інші індивідуальні засоби розміщування туристів.
- (40) Отже, крім готелів, передбачено наявність різноманітних засобів розміщування залежно від розмірів та мети, з якою вони були створені. Усі вони відповідно до вимог законодавства повинні отримати відповідні категорії за вимогами, встановленими Порядком.
- (41) За даними Державної служби статистики України¹, на 2017 рік налічувалося 4 115 колективних засобів розміщування, з яких: 2 474 – готелі та аналогічні засоби розміщування (мотелі, хостели, кемпінги тощо) та 1 641 – спеціалізовані засоби розміщування (санаторії, пансіонати, бази відпочинку тощо)
- (42) Як свідчить міжнародний досвід, саме невеликі готельні підприємства сьогодні формують основу розвитку сфери гостинності – структурують ринок готельних послуг згідно з попитом споживачів, формують конкурентне середовище та створюють додаткові робочі місця. Суттєву конкуренцію підприємствам готельного господарства, у тому числі великим готелям, створюють фізичні особи - суб'єкти підприємницької діяльності, які переважно утримують невеликі готелі та є власниками приватних будинків і квартир. Вони пропонують відвідувачам повний спектр основних та додаткових готельних послуг при значно нижчій їх вартості.
- (43) В Україні набуває все більшого розвитку сільський зелений туризм як один із напрямів туризму.
- (44) Основна послуга сільського зеленого туризму – це надання туристам тимчасового проживання. В Україні серед основних видів сільських споруд, облаштованих для прийому відвідувачів, виділяють приватну садибу (фермерську садибу), агрооселю та агроготель.
- (45) За даними Державної служби статистики України, кількість агроосель у 2012 році становила 230, у 2013 – 285 та у 2014 – 233. Проте у більшості випадків офіційна статистика є в десятки разів меншою за реальну, адже в законодавчій базі відсутні чіткі визначення понять «приватна садиба», «агрооселя», «агроготель».

¹Офіційний сайт Державної служби статистики в Україні [Електронний ресурс] – Режим доступу: www.ukr.stat.gov.ua

3. ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ПІДПРИЄМСТВ ГОТЕЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА В УКРАЇНІ

- (46) Категорія готелю – це кваліфікаційна система, що характеризується певним комплексом вимог: матеріально-технічним забезпечення, номенклатурою та якістю надання послуг, рівнем обслуговування тощо. Кожній категорії повинен відповідати певний стандартний набір вимог до будинків, споруд, номерів готелів (аналогічних засобів), інфраструктури, системи життєзабезпечення, рівня комфорту, основних, додаткових і супутніх послуг, кваліфікації персоналу тощо.
- (47) Отже, метою присвоєння категорії готелю є підвищення рівня туристичного обслуговування, сприяння споживачам у свідомому виборі туристичних послуг, забезпечення рівних можливостей суб'єктами туристичної діяльності на ринку туристичних послуг. У тому числі й послуг із тимчасового розміщування, забезпечення прав і законних інтересів, життя, здоров'я та майна громадян, підвищення рівня екологічної безпеки.
- (48) Відповідно до статті 1 Закону України «Про туризм» **готель – підприємство** будь-якої організаційно-правової форми та форми власності, що складається з шести і більше номерів та **надає готельні послуги з тимчасового проживання з обов'язковим обслуговуванням**.
- (49) Глава 7 Господарського кодексу України «Підприємство» надає визначення терміна «підприємство» та встановлює вимоги до організаційно-правової форми, структури, управління підприємством тощо.
- (50) Так, відповідно до статті 62 Господарського кодексу України підприємство – це самостійний суб'єкт господарювання, створений компетентним органом державної влади або органом місцевого самоврядування, або іншими суб'єктами для задоволення суспільних та особистих потреб шляхом систематичного здійснення виробничої, наукової-дослідної, торговельної, іншої господарської діяльності в порядку, передбаченому Господарським кодексом України та іншими законами.
- (51) Згідно з частиною першою статті 5 Закону України «Про туризм», **учасниками відносин, що виникають при здійсненні туристичної діяльності, є юридичні та фізичні особи**, які створюють туристичний продукт, **надають туристичні послуги** (перевезення, **тимчасового розміщення**, харчування, екскурсійного, курортного спортивного, розважального та іншого обслуговування) чи здійснюють посередницьку діяльність із надання характерних супутніх послуг, а також громадяни України, іноземці та особи без громадянства (туристи, екскурсанти, відвідувачі та інші), в інтересах яких здійснюється туристична діяльність.
- (52) Відповідно до частини другої статті 5 Закону України «Про туризм», **суб'єктами, що здійснюють** та/або забезпечують туристичну діяльність, є **інші суб'єкти підприємницької діяльності, що надають послуги з тимчасового розміщення (проживання)**, харчування, екскурсійних, розважальних та інших туристичних послуг, а також фізичні особи, які не є суб'єктами підприємницької діяльності, а надають послуги з тимчасового розміщення (проживання), харчування тощо.
- (53) Тобто, із статті 5 Закону України «Про туризм» впливає можливість віднесення до учасників відносин, які надають туристичні послуги тимчасового розміщення

(проживання), не лише підприємств, але й інших суб'єктів підприємницької діяльності та фізичних осіб.

- (54) Вищенаведений правовий режим регулювання питання проведення процедури оцінювання готелів засвідчує певну правову неузгодженість між нормами статті 1 та статті 5 Закону України «Про туризм».
- (55) Отже, суб'єктам у формі підприємств, які надають послуги розміщення (проживання), надаються переваги, які ставлять їх у привілейоване становище стосовно конкурентів (створених в інших організаційно-правових формах) на ринку готельних послуг (послуг із тимчасового розміщення (проживання)).
- (56) Зазначене підтверджується також роз'ясненням Мінекономрозвитку, яке розміщене на офіційному веб-сайті та зводиться до того, що фізична особа-підприємець не підпадає під дію статті 1 Закону України «Про туризм». Правові підстави щодо проведення процедури оцінювання засобу розміщення, власником якого є фізична особа-підприємець, на відповідність певній категорії та видачі свідоцтва про встановлення відповідної категорії відсутні.
- (57) Разом із цим стаття 13 Конституції України визначає, що держава забезпечує захист прав усіх суб'єктів права власності і господарювання, соціальну спрямованість економіки. Усі суб'єкти права власності рівні перед законом.
- (58) Відповідно до статті 42 Конституції України держава забезпечує захист конкуренції у підприємницькій діяльності.
- (59) Відповідно до статті 6 Господарського кодексу України, до загальних принципів господарювання належить, зокрема, забезпечення економічної багатоманітності та рівний захист державою усіх суб'єктів господарювання.
- (60) Тобто, Положення Конституції України та Господарського кодексу України передбачають та декларують рівні умови діяльності суб'єктів господарювання різних форм власності, конкурентний нейтралітет, створення сприятливого конкурентного середовища, неможливість спотворення конкуренції внаслідок певних дій органів влади.
- (61) Відповідно до чинного наказу Державного комітету України з питань технічного регулювання та споживчої політики від 28.05.2004 № 97 «Про затвердження національних стандартів України, державних класифікаторів України, національних змін до міждержавних стандартів, внесення змін до наказу Держспоживстандарту України від 31 березня 2004 р. № 59 та скасування нормативних документів», розроблено державний класифікатор України «Класифікація організаційно-правових форм господарювання» ДК 002:2004.
- (62) Так, відповідно до зазначеного державного класифікатора, до об'єктів організаційно-правових форм господарювання, крім підприємств, належать господарські товариства, кооперативи, організації (установи, заклади), об'єднання підприємств (юридичних осіб), відокремлені підрозділи без статусу юридичної особи, непідприємницькі підприємства, громадські об'єднання, профспілки, благодійні організації та інші подібні організації, інші організаційно-правові форми, кожен з яких класифіковано за видами.

- (63) Так, господарські товариства у свою чергу класифікуються на акціонерне товариство, державну акціонерну компанію (товариство), товариство з обмеженою відповідальністю, товариство з додатковою відповідальністю, повне товариство, командитне товариство, адвокатське об'єднання, адвокатське бюро.
- (64) До інших організаційно-правових форм господарювання віднесено підприємств фізичних осіб, товарні біржі, фондові біржі, кредитні спілки, споживчі товариства, спілки споживчих товариств, недержавні пенсійні фонди, садівничі товариства, інші організаційно-правові форми.
- (65) Отже, відповідно до зазначеного державного класифікатора, поряд з підприємствами, існують й інші форми здійснення господарської, зокрема, підприємницької діяльності з відповідною правовою основою, яка визначає характер відносин між засновниками (учасниками), режим майнової відповідальності за зобов'язаннями, порядок створення, реорганізації, ліквідації, управління, розподілу одержаних прибутків, можливі джерела фінансування діяльності тощо.
- (66) Тобто, суб'єкти господарської діяльності інших організаційних форм господарювання, зокрема фізичні-особи – підприємці, поряд із підприємствами мають можливість та здійснюють діяльність із надання послуг із тимчасового розміщення (проживання) при одночасному обмеженні, що містить в собі поняття «готель».
- (67) Через відсутність чітких норм та конкретного механізму реалізації права на проходження процедури зі встановлення певної категорії готелям та іншим закладам із тимчасового розміщення, створюються умови для неправомірного встановлення категорій готелям та іншим засобам розміщення, власниками яких є, зокрема, фізичні особи – підприємці, та /або відмови у встановленні такої категорії. Це у свою чергу унеможливує використання й розміщення, у тому числі в рекламних засобах, інформації про встановлення певної категорії закладу з тимчасового розміщення (проживання), а також розміщення відповідної кількості зірок із метою приваблення споживачів.
- (68) Відповідно до підпункту 1 пункту 4 Положення про Міністерство економічного розвитку і торгівлі України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 20.08.2014 № 459, Мінекономрозвитку відповідно до покладених на нього завдань узагальнює практику застосування законодавства з питань, що належать до його компетенції, розробляє пропозиції щодо вдосконалення законодавчих актів, актів Президента України, Кабінету Міністрів України та в установленому порядку вносить їх на розгляд Кабінету Міністрів України.
- (69) Отже, відповідно до переліку завдань, визначених у Положенні про Міністерство економічного розвитку і торгівлі України, до компетенції Мінекономрозвитку входить розроблення пропозицій щодо вдосконалення законодавчих актів із питань, зокрема, що стосуються сфери туризму та курортів.
- (70) З метою здійснення заходів, спрямованих на розвиток конкуренції, запобігання порушенням законодавства про захист економічної конкуренції, керуючись пунктом 5 частини третьої статті 7 Закону України «Про Антимонопольний комітет України», Антимонопольний комітет України надає Міністерству економічного розвитку

і торгівлі України такі обов'язкові для розгляду

РЕКОМЕНДАЦІЇ:

З метою забезпечення розвитку конкуренції:

розробити та внести на розгляд Кабінету Міністрів України пропозиції стосовно внесення змін у нормативно-правові акти, які регламентують діяльність сфери курортів та туризму, зокрема засобів розміщення (проживання), розширивши поняття «готель» та «інші засоби розміщення» відповідно до видів організаційно-правових форм господарювання, що усуне наявну на сьогодні нерівність та дасть змогу більшій кількості суб'єктів господарювання отримати свідоцтво про встановлення категорії готелю та іншим об'єктам, що призначаються для надання послуг із тимчасового розміщення (проживання).

Про результати розгляду цих рекомендацій повідомити Антимонопольний комітет України у 60-денний строк з дня їх отримання.

Голова Комітету

Ю. ТЕРЕНТЬЄВ